

Робота
учасниці конкурсу
з нагоди 659-ої річниці
від першої письмової
згадки про Хмільник
на тему
«Я - міський голова у майбутньому»
учениці 8 – А класу
ЗОШ I – III ст. №2
м. Хмільника
Погорільської Анни

Керівник – Веремій Анжела Анатоліївна

Я працювати мушу,
Щоб не соромитись хліба.

Д. Павличко

Керманіч міста – людина - патріот, невтомний трудівник, від якого у великій мірі залежить, яким буде довірений йому край. Адже «успіх міста – це успіх мера», – вважає Руслан Рохов (експерт із питань місцевого та регіонального розвитку, засновник і керівник Школи мерів).

Міський голова – особистість високої політичної культури, чесна і відповідальна людина, спроможна підняти якість життя містян і зробити місто інвестиційно привабливим.

Якби я керувала містом, то за закон мала б високу відповідальність. Насамперед звернула б увагу на екологію міста, адже це середовище, де ми живемо. Я контролювала б особисто дотримування Закону про заборону спалювати сміття, бо це шкодить здоров'ю людей.

Важлива річ – бути доступною, слухати і чути кожну людину, поважати її думку, допомогти у вирішенні проблеми.

Великі кошти з міського бюджету я б спрямувала на розвиток освіти, бо за грамотними людьми – майбутнє нації.

Відомий випадок: під час Другої світової війни Вінстон Черчилль відмовився від пропозиції одного з міністрів скоротити витрати на культуру заради оборони. «А за що ми тоді воюємо?» — сказав Черчилль.

Освіта й культура – крила розвитку суспільства. А діти й молодь завжди потребували якісного навчання й цікавих культурних заходів. Я побудувала б у нашому місті театр і кінотеатр, запровадила б дискотеки, де молодь не тільки могла б танцювати, а й цікаво спілкуватися, слухати музику і розповіді про найпопулярніші музичні гурти, повідомлення про відомих композиторів.

Я б очистила всі водоймища, щоб улітку можна було купатися у чистій воді, побудувала б пляж, басейн, дельфінарій.

Кожна школа, магазин, завод мали б обладнати свою територію так, щоб вона нагадувала затишний сад.

Парк розширила б, доповнила б різними розвагами для дітей: гойдалками, повітряними кулями, гірками, майданчиками для творчості. А ще я мрію побудувати у місті зоопарк – з ведмедями, тиграми, слонами і жирафами, невеличким тераріумом і птахами.

Нарешті, я б зайнялася реставрацією палацу Ксідо, адже він – візитівка нашого міста.

Звичайно, треба любити свою працю. Але я її любила б і трудилася б так, щоб місто наше стало найкращим, найкомфортнішим для життя. Тож працювала б, забувши про втому, «бо людина ціниться по тому, чи вона зробила, що могла» .